

ΗΛΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπό τοῦ "Παιδείας ὡς τὸ κατ'" ἐξοχήν παιδικῶν περιόδικῶν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παραποδὴν τῆς τῶν χώρων ὅμοιαν δημοσίειαν, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωστα βρίστον καὶ χρηματώτατον εἰς τοὺς παῖδες.

ΕΥΝΑΡΩΜΗΝ ΠΡΟΠΛΑΜΡΩΤΕΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐπηρίδιο δραχμῶν 80. Ἐξόπνους δραχ. 45. Τρίμηνος δραχ. 25.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἴγυπτος γράμμα διατίρ. 50. — Ακροποτὸς δολαρίου 4. — Ἀγγλίας καὶ άλλων ἐν γένει τῶν ἔλλον Κρατῶν σελλίου 10.

Ἐλλήνων καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΑΡΤΥΘΗ ΤΩΝ 1879

ΙΟΡΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΒΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΒΙΒΛΙΩΝ

Ἄρχεται τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδομαὶ διοχέζουν τὴν 1ην οἰονδόποτε μῆνος.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Οδός Εβραϊκῶν δριθ. 42, παρά τὸ Βαρβάνειον

Περιόδος Β'. — Τόμος 35ος

Ἐν Ἀθήναις, 23 Ιουνίου 1928.

Ἐτος 50ον. — Αριθ. 30

ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

Μυθιστόρεμα ὑπὸ Trignauill καὶ Valdor

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —

Ποιδες μποροῦσε νὰ διοπτευθεῖ μιὰ κυρία, διαν πήγαινε νὰ διαλέξει ἵνα κέντημα καὶ νὰ ζητήσει τὴν γυνάμη μιᾶς φίλης τῆς; Τὶ φυσικώτερο ἀπὸ τὸ γὰρ στέλλει μὲ τὸ λακέ τῆς ἵνα γράμμα στὴν κεντήστρα, νὰ τῆς ἐπομάσει γρήγορα τὴν παραγγελία τῆς ἢ νὰ τῆς γράψει μιὰ λεπτομέρεια, που τὴν εἶχε ἔσχασει;

Σ' ὅλη αὐτὴ τὴν κίνηση, ἡ ἀστυνομία δὲ μποροῦσε νὰ βρεῖ τίποτα ὄποπτο, κι' ἡ μίς Μίλδρεδ ἥταν πιστὴ κι' ἀφοσιωμένη καὶ δὲν πρόδιε ποτὲ τὰ μυστικά.

Οἱ μεγάλες κυρίες ποὺ σύχνασαν στὸ κατάστημα, πρόσεξαν ἀμέσως τὴν καινούργια μαθητευομένην. Μ' ὅλη τὴν ἀπλή της φορεσιά, ἥταν ἀδύνατο νὰ μὴ τὴν ἔσχαρισει κανεὶς ἀπὸ τὸ σύλλα κορίτσια. Ἡταν σὰν τὶς πριγκίπισσες τῶν παραμυθιών που κρύβονται μέσα σὲ φτωχικὰ ρούχα.

Ρωτοῦσαν τὴν μίς Μίλδρεδ καὶ μ' ἔκπληξην μάθαιναν διτὶ ἡ μικρὴ ἥταν συγγενής τῆς κεντήστρας. Δὲ ρωτοῦσαν νὰ μάθουν περισσότερα, ἀλλὰ καθὼς ἐσύγχριναν τὸ χοντρὸ παρουσιαστικὸ τῆς μίς Μίλδρεδ μὲ τὴ μικρὴ λεπτοκαμωμένη Βιολέττα, συλλογίζοντας ὅτι τὸ κορίτσιο αὐτὸν ἥταν ἴσως κάποιο θύμα τῶν ἐμφύλιων πολέμων, ποὺ εἶχε βρεῖ ἐκεῖ-μέσα ἀσύλο καὶ κρυφώνα.

Κι' ἔτοι ἡ Νταΐζη, χωρὶς νὰ τὸ διοπτεύεται, εἶχε ἔχαρετικὴ θέση σ' αὐτὸν τὸ στέπι. Οἱ κυρίες τὴν κοίταζαν μὲ σύμπλευσι, τὴν ρωτοῦσαν γιὰ τὴ δουλειὰ τῆς καὶ συχνὰ τῆς ζητούσαν καὶ τὴ γυνάμη τῆς γιὰ τὰ φωνιά τους.

Εἶχε πέρασε ἓνας χρό-

νος ἀπὸ τότε ποὺ μπήκε στὸ σπίτι αὐτὸν κι' ἡ ἀλλαγὴ ἥταν φανερή. Ὁ καλδὲ δέρας κι' ἡ ἐνχάριστη ἀπασχόληση νικήσαν τὴν ἀναιμία, κι' ἡ κόρη τώρα ἥταν πιὸ φηλῆ καὶ μεγαλωμένη, τὰ μάγουλα τῆς ἥταν ρόδιγα, τὰ μάτια τῆς παὸ ζωηρὰ κι' ὅλα ἔδειχναν διτὶ καινούργιο αἷμα κυλούσε στὶς φλέβες τῆς.

"Οταν τὴν ἔβλεπε ἡ Τζένη, συλλογίζοντας πόσο χρήσιμη ἦταν ἡ θυσία ποὺ εἶχε κάμει, Ἡ Νταΐζη γύριζε κάθε Κυριακή στὸν Πύργο, κι' ὥρες δλόκληρες καθέταν κι' ἔλεγε δι, τι εἶχε ἰδεῖ κι' δι, τι εἶχε ἀκούσει; Τὰ πιὸ ἀσήμιγτα ἐπεισόδια τῆς καθημερινῆς ζωῆς, τοὺς καυγάδες τοῦ Τρίλιμπου μὲ τὸ γάτο, τὸ θυμό τῆς μίς Μίλδρεδ μὲ τὸ χαρτί ποὺ τῆς μοντζούρων τὰ σκαλοπάτια. Τοπερ ἔλεγε γιὰ κάποια μεγάλη καὶ βιαστική παραγγελία, ποὺ φιεύριζεν πῶς ἥταν

τοῦ ἔδιου τοῦ βασιλιά Καρδου τοῦ Β'.

"Ἐρχόταν θυτερά ἡ περιγραφὴ τῶν περιπάτων στὸ Χάνδ-Πάρκ καὶ στὸν κήπους τοῦ Κένονγκτον, καὶ τότε ἡ Τζένη τῆς ἔκανε χίλιες δισδέ όρωτήσεις γιὰ νὰ μάθει μὴ τῆς μῆλης κανεῖς ἢ μὴ τὴν πήρε κανεῖς ἀπὸ πίσω. Μὲ ὅχι, ποτὲ δὲν τῆς εἶχε τύχει πάποτα, κι' οὔτε πρόσεχε ποτὲ κανεῖς τὰ φτωχὰ αὐτὰ κοριτσάκια ποὺ ἔκαναν ἀθόρυβα τὸν περιπάτο τους.

"Ολες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε καλὸ καιρό, μετὰ τὸ πρωινὸν φαγητό, ποὺ τόπερναν στὶς δέκα, ἡ μίς Μίλδρεδ ἔστελνε τὶς μαθήτριές τῆς ἔξω, «νὰ μαζέψουν δέρα» στὸν κήπους. Τὴν ὥρ' αὐτὴν τὰ κορίτσια δὲν ἔβλεπαν πάρα μόνο τὸ ἀρνάκια ποὺ ἔδοσκαν· ἀλλ' αὐτὸν τὸν ἔκανε μεγαλύτερη εὐχαρίστηρη, γιατὶ πρατιμούσαν νὰ παῖζουν μάγηργητὸ καὶ νὰ μαζέψουν λουλούδια, παρὰ νὰ κοιτάζουν τὸν κύριο ποὺ περνοῦσε.

"Ωστόσο, μιὰ μέρα ἡ Νταΐζη πήγε πλὸ ζωῆρη ἀπὸ ἀλλοτε κι' ἡ κυρία Γουΐλ κατέλαβε ἀμέσως, διτὶ κατάχαστη εἶχε συρθεῖ, καὶ φοβήθηκε χωρὶς λόρο, γιατὶ πάντα ἔτρεψε καὶ φοβόταν γιὰ τὴ Νταΐζη.

— Πέν μου, λοιπόν, τί έχεις; ρωτήσεις ἀφοῦ τὴ φίληση.

— Μὰ βλέπεις νάχω τίποτε, μητέρα; εἶπε ἡ Νταΐζη μὲ ἀφέλεια.

— Κι' ἔξαγολούθησες ἀμέσως;

— Μήπως δὲν θὰ ξιθελες, μητέρα; νὰ μπω μέσα σ' εὐνα παλάτι;

— Σὲ παλάτι, ἡ Βιολέττα μου; εἶπε χαμογελώντας ἡ κυρία Γουΐλ. Μήπως σὲ προσκάλεσε καμιμὰ μεγάλη κυρία;

— Μὲ κοριτσεύεις τώρα! Μὲ προσκάλεσε, διπὼ προσκάλεση μιὰ κεντήστρα. Μή-

Οἱ μεγάλες κυρίες πρόσεξαν ἀμέσως τὴν κατηγορίαν της μικρής ζητούσαν καὶ τὴ γυνάμη τῆς γιὰ τὰ φωνιά τους.
(Σελ. 243, σ. α.)

πως νόμιμες πώς τὸ πῆρα στὰ σοδαρά; — "Άν σὲ προσκάλεσαν γιατὶ εἶσαι ή καλύτερη κεντήστρα τῆς Αγγλίας, πρέπει γὰ εἶσαι περήφρυν.

— "Ελα τώρα, μητέρα, ξέρεις καλά πώς έγώ δὲν είμαι καμια δέξιαρετική κεντήστρα. Η ἀλήθεια είγαι ότι ή λαδή Στάρλου βρήκε πολὺ επιτυχημένο τὸ βαφτιστικὸ φρέμεα ποὺ τελείωσε, ἀλλά δὲ θὰ μὲ προσκαλοῦσε, ἀν δὲν τῆς τὸ ζητοῦσε ή κόρη τῆς.

— Σίσσου, καλύτερα γὰ μού πεῖς τὴν εἰσορία σου ἀπὸ τὴν ἀρχή, εἴπε τησυχα ή κυρία Γουΐ. "Εται δὲν καταλαβαίνω τίποτα.

Μ' ὅλο ποὺ η φυγή τῆς ήταν ήσυχη, η καρδιά τῆς χτυπούσας δυγατά.

— "Ακουσε λοιπὸν γὰ σοῦ τὰ πῶ απὲ τὴν ἀρχή, εἴπε η Νταΐζη, καὶ κάθησε μπροστά στὰ πόδια τῆς Τζέννης, έπιστροψαν τὸν καρό ποὺ ήταν μικρούλα. Τὶς προσέλεις, η λαδή Στάρλου ήρθε μαζὶ μὲ τὴν κόρη τῆς, ἔγα καρίτοι στὴν ήλικία μου πάνω-κάτω. Είναι πελάτισσες τῆς μις Μίλδρεδ, μὰ εἶχαν καρό νάρθουν, γιατὶ ἔλειπαν στὴ Γαλλία. Κοιτάζαν τὰ κεντήματα μας κι' ἔκαναν μερικὲς παραγγελίες. Τὸ κορίτοι μὲ κοιτάζε δὴν τὴν ὄρα. Μοῦ μίλησε εὐγενικά κάμποσες φορές. "Τσέρα κοίταζε τὸ βαφτιστικὸ φρέμεα μου κι' εἴπε:

— "Μητέρα, αὐτὸν εἶναι καλὸ γιὰ τὸ βαφτιστικὸ μου. Θάπρεπε γὰ τὸ κάρω μόνη μου, ἀλλὰ δὲν ξέρω νὰ κεντῶ καλά.

— Μὲ ράγησε τότε ἀν μάθαινα πολὺ καρό τὴν τέχνη. Χίτες ζαναγήθαν κι' εύθιδη η μικρή λαδή εἴπε: "Η μητέρα μου θὰ πεῖ κάτι γιὰ νὰ στὴ μις Μίλδρεδ. Πρέπει γὰ μού διποσχεῖτε δὲν δέν θάργηθε!

Τάλεγε αὐτὰ τότε ζωγρά καὶ μὲ τόση καλοσύγη, ώστε ήταν πολὺ δύσκολο νάρυνθῇ κανεῖς. Ἀλλὰ η μητέρα τῆς μπήκε στὴ μέση: — "Παιδί μου, εἴπε, δὲ μπορεῖ γὰ διποσχεῖη τίποτα, πρύωγησε τοὺς δικούς τῆς.

— "Η κυρία αὐτὴ μού φάνεται πολὺ ρρόγιμη, εἴπε τότε η Τζέννη, πολεμώντας γὰ διατηρήσει τὸ ησυχό χαμόγελό της.

— Είναι καὶ πολὺ καλή, πρόσθεσε η Νταΐζη. "Εξήγησε στὴ μις Μίλδρεδ δὲν ή κόρη τῆς θὰ γινόταν σὲ λίγον καρό νουνά κι' ζήθεις γὰ κάρει στὸ βαφτιστικὸ τῆς, ποὺ ήταν δὲν μεγάλη οικογένεια, ἔγα δέξιο δύρο. — "Βρίσκει κανεῖς, εἴπε, κεντήματα σαστράδει, χονισθὲν τὸν δναίρον ἀστροφεγγιά, μικρὸς ἀδεσφέ, πάντα μαζὶ στὸ ἐρημό λαγγάδι, σάν ίσκωι στὴ νυχτιό.

«Δὲ μ' ἀρέσει μόνο τὸ κέντημα, ἀλλὰ καὶ η μικρὴ κεντήστρα». Δὲν εἶναι εὐγενικὰ αὐτὰ τὰ λόγια:

— Πολὺ εὐγενικὰ ἀλήθεια, δημόλογης η Τζέννη. Καὶ τὶ ἀπάντησε η μις Μίλδρεδ;

— Μοῦ είπε νὰ σᾶς ριτήσω καὶ γὰ τῆς πῶ διπάντηση γρήγορα. Η λαδή φεύγει τὴν ἔρχομένη ἔδομάδα γιὰ τὸ Δούρδο καὶ θέλει νὰ μὲ πάρει μαζὶ τῆς.

— Μὰ η μις Μίλδρεδ δὲ σοῦ εἴπε καθόλου τὴ γνώμη τῆς. Μελισαντροῦς, ἀλλὰ λίγο παραπομένη, τὴν είχα δικούσει κι' ἔγώ ἀπὸ κάτε Κρητικοῦς. Εκεὶ δημόσια η Μελισαντροῦ κλαίει τὸν ἀντρα τῆς, ποὺ οκοτώμηκε στὸν πόλεμο. Δὲν διάρχει δημόσια στὴν Κρητικὴ παράδοση τὸ τραγουδάνι, ἀν μποροῦσε η Ανακία γιὰ τὸ μάθαινε ὀλόκληρο...

— Ναί, έτσι έφυγε η λαδή Στάρλου, η μις μοῦ εἴπε πολλὰ καλὰ κι' αὐτή. Είγαι Γαλλίδα, ποὺ ἔχει πάρει Βγγλέζο. "Αν πάω, μοῦ εἴπε, θὰ περάσω καλὸ καὶ θὰ μὲ περιποιηθοῦ. Εχει πάει κι' η ίδια στὸν πύργο τους στὸ Δούρδο. "Ω, μητέρα, δὲ θὰ πεῖς δχι! Πῶς τὸ θῆλεια γιὰ τὸν ίδιον, στὶς ήμέρες γύρω ἀπὸ τὴ γιορτὴ τοῦ Αἰ-Γαγγιοῦ, τοῦ Ρηγανᾶ η Κλείδωνα. Επιστημονικὰ λέγεται Θάφος, λατινικὰ Τίαρσος, γαλλικὰ Molène Bouillon blanc. Επίσης στὴ φυτολογία λέγεται λατινικὰ καὶ Verbascum. Ο λαδὸς τὴ λέσι καὶ «Φλόμο», μὲ δὲν πιστεύων νὰ ἔχῃ σχέση μὲ τὸ δηλητηριώδες ἐκείνο φυτό τὸ «φλόμο», ποὺ ρίχνουν οἱ ψαράδες στὸ νερά καὶ ζαλίζουν τὰ φύρια. Η Μελισαντροῦ δὲν πιστεύων νὰ ἔχῃ φραμπάκι στὴν καρδιά της ἀλλό, ἀπὸ τὴν πικράδα τῆς παραδόσεως τῆς Ανακίας. Σὲ μερικὰ μέρη τῆς Ελλάδος τὴ λένε «Αλεπούνι», οἱ δὲ Βλαχόφωνοι τῆς Κλεισούρας καὶ τῆς Νέσεος τὴ λένε «Δεπούνι». Οι Σαρακατσανέοι «Σφλόμο» καὶ λοιπά.

Οι Βουλγαρόφωνοι τῆς Μακεδονίας τὴ λένε «λαμπάδα τοῦ Αἰ-Γαγγυ». (Σφέτι Ίδαντσα σφέτικα). Ισχει δινήσιει γύρω στὴ γιορτὴ τοῦ Αἰ-Γαγγιοῦ. Εχουν δὲ μιὰ παράσοση δὲ, σὲν ἀποκεφάλισαν τὸν Αἰ-Γαγγυ, πετάξαν τὸ κεφάλι του σ' ἔνα σωρὸ ἀπὸ σκουπίδια γιὰ νὰ τὸ φάν' οἱ κότες, ἀμέσως δημόσιας ἔκει, φυτρώσαν τοσουκύδες, τόσο πυκνές καὶ διφθονες, ποὺ δὲν ἀφήκαν κανένα ζώο νὰ πληγιάσῃ. Γόριο-γύρω δέ, ξεπετάχθηκαν καὶ ἀγνίσαν μὲ τὰ κίτρινα, χρυσωπά λουλούδια τους, οἱ Μελισανδροῦ, σὲν λαμπάδες ἀναμμένες γύρω, σὲ τὸ κεφάλι τοῦ Προδρόμου! (Ξέχει μιλισταν τὸ δύσθιος αὐτὸν μὲν ἔλαφρη μυρωδιά κεριού τοῦ μέλιτος, τὶς πρωτηνές ίδιως ὥρες). "Έχουν δὲ καὶ τὴ συγήθεια, τὴν ἡμέρα ποὺ γιορτάζει η ἔκκλησια τὴν ἀποτομὴ τῆς κεφαλῆς Ιωάννου τοῦ Προδρόμου (29 Αὐγούστου), νὰ φκιάσουν καὶ νὰ τρώνε, πήγαντα νηστίσιμη ἀπὸ τοσουκύδες, στὴν ὄποια

Η ΜΕΛΙΣΑΝΤΡΟΥ

(ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Χ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.)

Αγαπητή Διαπλασία,

Λίγο ἀργά ἔλαβα γνῶση, — γιατὶ ἔλει πα, — τὴς τόσο καλῆς καὶ τόσο λογοτεχνικῆς γραμμένης ἐπιστολῆς τῆς Ανακίας — (τὴν εύχαριστῶ πολὺ καὶ γιὰ τὰ φυλιά ποὺ στέλνει στὸ καρτοσάκι μου) — γιὰ τὴν «μελισαντροῦ».

Τὴν εἰστορία αὐτῆς τῆς Μελισαντροῦς, ἀλλὰ λίγο παραπομένη, τὴν είχα δικούσει κι' ἔγώ ἀπὸ τὴν Κρητική. Επειδὴ δημόσια η Μελισαντροῦ κλαίει τὸν ἀντρα τῆς, ποὺ οκοτώμηκε στὸν πόλεμο. Δὲν διάρχει δημόσια στὴν Κρητικὴ παράδοση τὸ τραγουδάνι, ἀν μποροῦσε η Ανακία γιὰ τὸ μάθαινε ὀλόκληρο...

Γιὰ τὸ χατήρι τῆς δωραῖας ἐπιστολῆς τῆς Ανακίας, θὰ σᾶς δηγηγήσω κι' ἔγώ μερικά γιὰ τὴ Μελισαντροῦ.

Καὶ πρώτα, γιὰ νὰ τὴ γνωρίσουν γιὰ νὰ γίνονται φυλές, καμαριώτες καὶ λιγερές, θτιαὶ η βέργα η ἀνθισμένη τοῦ λουλουδιοῦ αὐτοῦ. Τὴν «Οὐργούνικη» τὴν ζώνην, γιὰ νὰ μὴ τὶς πονάει η μέση τους δύο τὸ χρόνο καὶ γιὰ νὰ παχύνουν.

Στὴν Κλεισούρα καὶ στὴ Νέσσια, καὶ μεταξὺ τῶν Βλάχων, τὸ «Λεπούνι», μ' ἄλλους λόγους η Μελισαντροῦ, παίζει ἐπίσης σπουδαίο ρόλο στὴ γιορτὴ τοῦ Αἰ-Γαγγιοῦ τοῦ Ρηγανᾶ.

Τὰ κορίτσια ἔχει ἀποβραδός, θὰ δέσουν κάθε μιὰ τὸ «λεπούνι» τῆς, μὲ κόκκινη καρδέλλα, καὶ θὰ πάνε γιὰ τὸ κόφουν τὸ πρωτ, μὲ μαχαίρι ποὺ πρώτη φορά θὰ τὸ μεταχειρισθοῦν. Θὰ συνδέωνται δὲ τὰ κορίτσια καὶ τὸ πρωτ, μὲ μαχαίρι ποὺ πρώτη φορά θὰ τὸ μεταχειρισθοῦν. Θὰ συνδέωνται δὲ τὰ κορίτσια, τὸ πρωτ, ἀπὸ μιὰ δράσια παιδιών συνομιλήσων, ποὺ θὰ κρατοῦν ξύλινα γιαταγάμια, βασιμένα καταπράσινα.

Αν δὲ δριλός τῶν παιδιῶν αὐτῶν συναγηγήθῃ μὲ ἀλληλούμενη, καβαλλιέρους ἀλλων κορίτσιων, θὰ συμπληκήσησε, καὶ πολλές φορές μὲ ἀγριστήτα. Γιὰ τοῦτο λαμβάνονται μέτρα γιὰ συναγηγήθονται, η διανοία τὸ σπίτι της Ανακίας. Σὲ μερικὰ μέρη τῆς Ελλάδος τὴ λένε «Αλεπούνι», οἱ δὲ Βλαχόφωνοι τῆς Κλεισούρας καὶ τῆς Νέσεος τὴ λένε «Δεπούνι». Οι Σαρακατσανέοι «Σφλόμο» καὶ λοιπά.

Οι Βουλγαρόφωνοι τῆς Μακεδονίας τὴ λένε «λαμπάδα τοῦ Αἰ-Γαγγυ». (Σφέτι Ίδαντσα σφέτικα). Ισχει δινήσιει γύρω στὴ γιορτὴ τοῦ Αἰ-Γαγγιοῦ. Εχουν δὲ μιὰ παράσοση δὲ, σὲν ἀποκεφάλισαν τὸν Αἰ-Γαγγυ, πετάξαν τὸ κεφάλι του σ' ἔνα σωρὸ ἀπὸ σκουπίδια γιὰ νὰ τὸ φάν' οἱ κότες, ἀμέσως δημόσιας ἔκει, φυτρώσαν τοσουκύδες, τόσο πυκνές καὶ διφθονες, ποὺ δὲν ἀφήκαν κανένα ζώο νὰ πληγιάσῃ. Γόριο-γύρω δέ, ξεπετάχθηκαν καὶ ἀγνίσαν μὲ τὰ κίτρινα, χρυσωπά λουλούδια τους, οἱ Μελισανδροῦ, σὲν λαμπάδες ἀναμμένες γύρω, σὲ τὸ κεφάλι τοῦ Προδρόμου! (Ξέχει μιλισταν τὸ δύσθιος μέλιτος, τὶς πρωτηνές ίδιως ὥρες).

Ο πόδις μας τὸ ἀθάνατο φύτο τὸ ιαντέρο φύτεψε στὴν άγνωστη καρδιά, καὶ κάθε μάταιη σκέψη, στὰ ουράνια θάνατοι. — "Είσαι καὶ λίγο η Ρήγα. Εδῶ δὲν είμαστε καλά;

— Καλά είμαστε, ἀποκριθήκαμε η Μαρίνα. Δὲν έχω δημόσια στεφάνη τοῦ ιαντέρου...

— "Ω, καμένη! Γ' αὐτὸν σεκλείζομε; Μπόρα είναι καὶ θὰ περάσῃ. Υ-

στερα ότι γιαταγάμια θάνατοιας. Θὰ τάχη ξεχάσει ποιὰ αὐτή...

(Ακολούθει)

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ

ρίχγουν, διντὶ γιὰ λάδι (γιατὶ τὴ μέρα ἐκείνη εἶναι αὐστηρή γηστεία) καρύδια καπανιστρένα καὶ σουσάμι.

Η «λαμπάδα τοῦ Αἴγιου» Ιωάννου παίζει σπουδαίο ρόλο τὴ μέρα τῶν γενεθλίων τοῦ Προδρόμου (29 Ιουνίου). Τὴν κόδουν ἀποβραδός, σὲν πάρει νὰ δροσίσει, κορί

Η Διάπλασις διπλάξεται τούς φύλους της: Δικηγορίαν (εκδότης σημείωση νά συμμορφωθεί μ' αὐτά πού γράφεις για τα κομμάτια σου). **Γέροντος Δεσμός** (εώς είναι πολιτική, καὶ στὰ πολιτικά δὲν ανακτήσεις γι' αὐτό ποτέ δὲν θα θῇς «Αθηγανή» Επιστολή με τέτοιο θέμα: υψηλή, ή μεταφράση του Αναδημαρχού Πολέτου δεν αποδειχτεί το κείμενο κατέ λέγει ἀλλ' αὐτές οι εκείνερτες είναι ἀπαριθτητικές όταν θέλεις καγιάς να ποδώσου το πνεύμα του καμένου». π. χ. τὸ «ιλα formé un grand projet» ποδὲ τὸ λέει: «ἔχει κάρει μια μεγάλη σκέψη» (ἡ σκοτώ), επι τὴ γράψῃς τύρα-δά Μὲ ἀκριτήρι ἀντάμα, Θά γίνη μ' ἄλλο: ένα πουλί Που κελαΐδει γλυκά πολύ. Οὐειρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
ΣΥΝ-ΧΕΙΑ 240ου Διεγνωμονού,
είλεσις δεκτή μέχρι 23 Αυγούστου.

ΟΙ ΛΑΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ
συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ δηλῶνουν ἀμέσως τὴν νέαν των διενθύνουσι εἰς τὸ γραφεῖον μας, ἀποστέλλοντες καὶ δραχμή, ὁ διά της ἐκτέλπονται τῆς νέας ταυτας. **Άλλως δὲν ενθύνουμεστα διὰ τὴν** απόλεσαν τῶν φυλλαδίων των.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
ΣΥΝ-ΧΕΙΑ 240ου Διεγνωμονού,
είλεσις δεκτή μέχρι 23 Αυγούστου.

454. Δεξιγράφος
Σ' αὐτὴ τὴν πόλη μιὰ φορά.
Γίνονται κάποιο. Θάμμα.

«Ἄλλ' ἂντη τῇ γράψῃς τύρα-δά Μὲ ἀκριτήρι ἀντάμα, Θά γίνη μ' ἄλλο: ένα πουλί Που κελαΐδει γλυκά πολύ.

Οὐειρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ

455. Δογματικοὶ Δεξιγράφος
Μὲ τὴν κάπα σου τολμέου,
Φέρῃ τη ἀστὴ τὴ μάτη σου...
Μπά! ποι βρέθη αὐτὴ ἡ σαλάτα;
Πάρ' τη για τὸ σπάτι σου!

Καρκ-Κυραλίνα

456. Συλλαβόφυγος
Νότες τέσσερις μαζὶ¹
Μ' ἔνα σίγμα σύν οὐρά,
Ατι κάνουν στὴ στιγμὴ
Σακουσμένο μιὰ φορά!

457. Στοιχειόγραφος - Αναγραμματισμός

«Ερχεται! φόρος καὶ τρόμος
Στὸ κοπάδι. Θέλεις δικαίωσης;

Τὸν ἔχθρο τον νά ξυπνίσης;
Πριν τὸν ἀναγραμματισμός,
Κόλλησε του ἄγαλι ἀγάλι

«Ενα γράμμα στὸ κεφάλι.

Μικρομέγαλη

458. Τολγωνο
* * * * * Διαιτούσις τ. Θωμαϊκοῦ
* * * * * = Μόντις. [μήνος,
* * * = Υίδης τοῦ Νόε.
* * = Ἀντιφονή.
* = Φωνήν.

Καὶ καθέτως τὰ ίδια.
Βενιτέμενο Ήπειρωτάκε

459. Επιγραφὴ πέδη συμπλήρωσιν

Σ * * * *
* * * * * * * *
* * * * * * * *
(Νέον είδος)

Κουκουναροθρημένες

460-464. Μαγικὸν Γούρμα
Τῇ ἀνταλλαγῇ ἔνδεις γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὸ δύο συναπτῶν καὶ πάντοτε τῶν αὐτῶν συμφώνων, νά σχηματισθούν ἀνένα γραμματισμοῦ ἀλλα τόσαι λέξεις:

ἄγος, Λάκων, Βόα, Κέδος, τόρος
· Ελευσέριος Ρευσάκης

465. Ανθρωπίγις ἐξ Ἀγιτιθέων

Νά ενθεδούν ἀντίδετα τῶν κάτωθι λέξεων τοιαῦτα περιοχικά τῶν νά σχηματίζεται θεῖ:

Φθινόπωρος, γέννησις, εὐ-
φυής, δραστήριος, εὐφρόος.

466. Φωνηγεύλιπον
τ.-μ.-σ.-η-τ.-σ.-μ.

Μίμης Πρώτης

467. Γρέφος
Φίλιππε, δεῖ Άννα λήηρ ἀγήκουν ώμη ἄγει σ' Εύβοιαν.

Κέκκινος Αἰαθέλεος

αἱ τοὺς Γαλλομαθεῖς

468. Mots Carrés

* * * = Bruit.

* * * = Affirmation.

* * * = Fleuve africain.

Vertical: les mêmes mots.

Έβυκη Πίστη

469. Sans Voyelles

L-v-st - i. ειπεις - Iuc - trvts - I - mtr.

(Principe philosophique)

Κρόη τῶν Αθηνῶν.

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879-1893)
ἀπὸ τὸν ἐνδοθέντας 24 τόμους
πάροχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τόμοι,
24 ἐν ὅλῳ. Εκατος τόμος
ἀρραφος δρ. 80 καὶ φαρμένος
δρ. 85. Ταχυδρομικά τέλη ἐκάστοτον τόμου προσθέτεα εἰς τὰς
ἄγνι τιμας: Διὸ τὸ Εσωτερικὸν
δρχ. Σ ὁ ἀρραφος καὶ δρ. 15
ὁ φαρμένος, διὰ δὲ τὸ Εσωτερικὸν
δρχ. 28,50 διὰ τὸ Εσωτερικὸν
καὶ δρ. 35 διὰ τὸ Εσωτερικὸν.

Τῆς Β' Περιόδου (1894-1927)

πάροχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τόμοι,
24 ἐν ὅλῳ. Εκατος τόμος
ἀρραφος δρ. 80 καὶ φαρμένος
δρ. 85. Ταχυδρομικά τέλη ἐκάστοτον τόμου προσθέτεα εἰς τὰς
ἄγνι τιμας: Διὸ τὸ Εσωτερικὸν
δρχ. Σ ὁ ἀρραφος καὶ δρ. 15
ὁ φαρμένος, διὰ τὸ Εσωτερικὸν
δρχ. 28 εἴτε ἀρραφος εἴ-
τε φαρμένος.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ΚΗ' - 563]

Πολλὰ ὅλα εὐχαριστήσαντα μὲ δύο τετραδίαν
τῆς Αγίας Υψοδόλας. Χρονιάδης,
Ηλιούπολης, Ροζίτας, Μελαχρονίτης Κυ-
πριοπόλεις καὶ Μελαχρονίτης τοῦ Σεπτέμβριος.
Ποτα ή Δ/σις σα; Δ/σις: Αγνάνη Μαρκί-
δης, Φερδίος 3, Λευκωσία Κύπρου.

[Ελλάνα

Αγαλλίας τετραδίαν μὲ δύο τετραδίας:
Δ/σις: Ολβία Μεσογείων, Ταχυδ.
Κιβώτιον, 169, Λευκωσία Κύπρου.
Μελαχρονίτης Σκέπτην

[ΚΗ' - 564]

Αγνωστοι ηγούλογροι, στὶς κατάλαβε τὶς
καπάδιαν φευγάρεται. Θεα-Ελλασία

[ΚΗ' - 565]

Αγνωστοι ηγούλογροι, στὶς κατάλαβε τὶς
καπάδιαν φευγάρεται. Θεα-Ελλασία

[ΚΗ' - 566]

Καρδιάκι, εὐχαριστεῖ διὰ τὰς εὐχές
καρδιάκι, Κεριώναθος Ε. Μιχαήλιος.
Ναρκόχος Μιασεύης

[ΚΗ' - 567]

Τὰ περάλια τῶν ηγούλογρων έκανα τῆς
Ελαρρόστης, τῶν ενεργούσιαν διπλῆς
τῆς έπιφανίας τῆς θαλάσσης: Βούντ-Συ-
νοδόρου, Ντραμπούντης-Αιμιλιανής.

Μελαχρονίτης Σκέπτην

[ΚΗ' - 568]

Διαπλασόντα - πολεῖς, διληλογοφο-
βισ: Δ/σις: (ΚΗ' - 520) Πέτρας, Τσου-
κιδία, έλασι, εὐχαριστεῖ. Δ/σις σα δὲν ξέ-
ρω. Περιέντε πετρόλιος.

Ερευνητής τοῦ Πέλλου

[ΚΗ' - 569]

Εἰς τὸν (ΚΗ' - 231) βραβεύοντα: Εὐγ-
νάς Ιωάννιν. Ρόδον τὸ Αράματον.
Στειλατεῖς 5 δρ. ταχυδρομικά.

Αναγνωνηθεῖται Ελλάς, Ακρίτες

[ΚΗ' - 570]

Βαλίντας, σα δεν εύχονται ἐπὶ τῇ επέ-
τειο τῶν γενεθλίων τους ἐπὶ πολλὰ καὶ
εὐτυχῆ.

[ΚΗ' - 571]

Ροδοπασίδην Βόσκοπούλα, Δ/σις πον:
C. Danos, 66 rue de Richelieu, Paris.

ΚΥΡΑ-ΚΥΡΑΝΝΑ

[ΚΗ' - 572]

Εὐχαριστεῖς δίσκοι, εἰς ποδὸς τοῦ Βουνοῦ καὶ τῆς Μελαχρονίτης τοῦ Βουνοῦ καὶ τῆς Μελαχρονίτης τοῦ Βουνοῦ.

ΕΠΙ

[ΚΗ' - 573]

ΠΑΤΡΑ-ΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ:
τορζούς ἀντιπρόσωπούς: Αθηνύν:
ΤΣΟΚΙΔΙΑ, Θεσσαλονίκης: ΜΑΚΕΔΟΝΑ:
Κόλας: ΦΡΑΓΚΙΚΟΣ, Πόργυας τ. ΜΙΜΟΖΑ:
Αλεξανδρεῖα: ΑΝΕΜΟΝΟΣ τοῦ ΒΟΥΝΟΥ.

Ο τῶν Αντιπρόσωποιν
Θαλασσινὸς Ζωγράφος.

[ΚΗ' - 574]

Α ληλογοφο καὶ ἀνταλλάσσει τετραδία-
κια μὲ δύο της Διαπλασούπολες, Δ/σις:
(ΚΗ' - 468).

Μελαχρονίτης Ζωγράφος